ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΣΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΘΕΜΗ Ι. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΑΣ, είπε στό σπίτι τοῦ Ντίνου, στό Δέχειον Κορινθίας: «—Δέν [illegible] στήν ταβέρνα» «—"Εξω εἶναι» «—Μά δέν εἶναι στήν ταβέρνα» «—Μά σᾶς εἶπα: ἔξω εἶναι» «—Κι' [illegible] δέν εἶναι στήν ταβέρνα.

[illegible]

'Ανέκδοτα [illegible] κρασί, στούς μ[illegible] καί στά [illegible] τους, [illegible] κλοφοροῦνε [illegible] Μερικά ἀπό τοῦτα εἶναι εὐφυεστάτα κι' ἐπικαιρότατα λογίων ἐγκυμόνων. Θά παραθέσω μόνο λίγα τοῦ εἴδους [illegible] κι' [illegible] γιά γίνη ἡ σύγκριση [illegible] κρύβουν ὕστερα, μά [illegible] τό σπλάχνο τοῦ λαοῦ μας.

Α'.

1. — "Οταν πίνω θέλω ν' ἀγκαλιάσω τόν κόσμον ὅλο!

— Κι' ὅταν δέν πίνεις;

— Θέλω [illegible]

2. — Τί [illegible] ἀπό ἕνα ποτήρι κρασί;

— "Ἕνα βαρέλι κρασί!

3. Μεθυσμένος [illegible] στό σπίτι του. 'Η γυναίκα [illegible] μεμψίμοιρα:

— Τί ὥρα [illegible]

— Εἶναι [illegible]

Τότε τό [illegible] σημαίνει 1 μετά τά [illegible]

— Γιατί λές ψέματα;

— 'Εγώ ψέματα; 10 εἶναι, μά πῶς [illegible] τό ρολόϊ τό 0;

[illegible] φίλο [illegible] κι' [illegible] μέρα ὅμως ὁ πα[illegible]

— [illegible] Χάς, καί δέν ἔπινες, [illegible]

[illegible] σήμερα!

[illegible] στόν Πειρόν

— [illegible] γάσκεις τήν ὁ[illegible] μας!

Κι' ὁ μεγάλος [illegible]

— Δέν πειράζει. "Εχω βῆ κάμα πολλά, μά ἔχω πιῆ κάμα λίγα!

Β'.

1. Μετά τόν πόλεμο τῆς 'Αλβανίας, συναντήθηκαν στήν 'Αθήνα δύο Μετσοβίτες (Ἠπειρώτες) κι' ἄνοιξαν κουβέντα. Σέ μιά στιγμή λέει ὁ ἕνας στενοχωρημένος:

— "Αρτα Μήτσο! Μυύκαψαν τή βιβλιοθήκη!

— Μωρέ τί μᾶς λές; Δέν ἔκαεσα ἐγώ πού μοῦσκαψαν πάντα βαρέλια, πού[illegible] μόνο τό κρασί!

2. [illegible] πῆγε νά φάη σέ μιά ταβέρνα κι' εἶχε ἀπόφαση νά 10 δραχμές ἔλεγε—ἔλεγε. [illegible] κοιτάζει τόν [illegible] του: [illegible] ἀλλά [illegible] ὅμως. "Ὀχι [illegible] ἀλλά [illegible] 3 [illegible] Μέχρι [illegible] τήν [illegible] (κατάλογο). [illegible] ἕλα ν' [illegible] κρατί [illegible] στίς 4 δραχμές.

3. Τρεῖς φίλοι, φοβεροί πότες, [illegible] φάνηκαν κάποτε νά τό κόψουν. "Κβαλαν [illegible] ὅποιος ἀπ' [illegible] κρασί! Θά [illegible] ἀρχίζει Μά [illegible] ἔλεγαν [illegible] καί τήν ὥρα πού [illegible] τό πιοτό. Πιά[illegible] ἔχουν νά χαρεῖτε τόσο λόγο; Σέ μιά στιγμή λέει ὁ πρῶτος, σά νά τόν ρωτᾶ κάποιος ἄλλα χωρίς κανείς νά τοῦ μιλήσῃ — ἴσως [illegible] σέ σίεση [illegible] καί ζητάντας [illegible] τά λόγια μιᾶς ἀσύνειδης [illegible]:

— Ἐ;

— Καί! λέει ὁ δεύτερος, καλός θέατής τοῦ [illegible] τοῦ ἄλλου.

— [illegible] ὁ τρίτος, λύτης τῆς [illegible] κατάστασης καί ὁ ἕνας [illegible] ἀκατανόμαστο, [illegible] ἀκρασία.

4. [illegible] 'Ο γαμπρός [illegible] νά φάη πίνη στάλα (κε[illegible] ἔκανε [illegible] μακρυνή συγγένεια τοῦ κι' ὁ προξενητής ἔκανε πρόσκτησιν τοῦ γενοῦς τῆς. 'Ο ὁποῖος [illegible] γιά δοκιμή τῆς ὑπο[illegible] λίγο κρασί. Φέρνει κι' ὁ μέλλων γαμπρός [illegible] τήν ἐπρότεινε νά πιῇ μιά τσολιά. Τί κόμο ἔβαλε λίγο στή γλώσσα τῆς [illegible] — φοβερός δοκιμαστής — κι' εἶπε στόν πατέρα τῆς:

— [illegible] πολύ ἀπό αὐτό τό [illegible] Σ' [illegible] θά [illegible]!

5. Μιά [illegible] θέατρο. [illegible] ἔπεσε στήν [illegible] κοιμόταν. 'Ηρθε [illegible] καί τήν ἔβλυψε στά μούτρα. Κείνη μά τό μάτια κλειστά, μισοξυπνώντας, τόν γκαστρώλωσε:

— Πάλι ἀξιόμισης μοῦρδες Γιάννη;

Νόμιζε πώς ἦταν ὁ ἄντρας της κι' ἔπεσε στή συζυγική κλίνη, φιλώντας τήν ἀξιόμισης.

6. "Ἕνας κοιμισμένος πῆγε νά δῇ τόν ἄλλον. 'Ο δεύτερος τοῦ πρόσφερε ἕνα ποτήρι μοῦστο (γιά κρασί), λέγοντάς του:

— Πιές κοιμισμένε. Ψές τό βάλαμε!

7. Πάλι στά χωριά Θιλκερά, ὅπου πῆγε ὁ κυρός νά διαβάσῃ τό κρασί σ' ἕνα σπίτι, τό βρῆκε κοιμισμένο (ἀπό μοῦστο δηλαδή) κι' ἄλλου τό βαρέλι.

8. "Ἕνας Δεκανικός Καρκαντάνος ἀπό τό Περιγιάλι Κορινθίας, ἄμα δέν ἔβρισκε κορμί, ἔπινε μά ἕνα ποτήρι, νά νοιώνεφε κι' εἰρήνευε, ἤχιο κι' ἀντήχησε, ὅπως κι ἐπόνεσε:

— Γιά σου Δεκανικέ!

— Βῆξε Καρκαντάνε!

(Συνεχίζεται)

'Ανέκδοτο κι' αὐτό ἀλλά χωρίς λόγια

ACHAIA CLAUSS 1860 FORTITUDO NOSTRA CLIENTUM FAMES

ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΣΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΘΕΜΗ Ι. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Β'.

ΑΛΟΣ από τὸ Σοφικὸ (Κορινθίας) πήγαινε στὴν ταβέρνα καὶ παράγγελνε ἕνα καλοκαρὶ μὲ δυὸ ποτήρια, τάχα πὼς περίμενε καὶ κάποιον ἄλλον. Ἀφοῦ ρούφαγε τὰ δυό, ἔξαναγκιζε καὶ παράγγελνε δεύτερο, μουρμουρίζοντας:

— Ἀκόμη νὰ ἔρθῃ ὁ φίλος μου!

* * *

Μιὰ μεσημέρα, ἐνῶ κάποιος στὸ δημόσιο ἀρθρο μιὰ σουστα (ἐπιπλάστα ὄχημα) φορτωμένη μὲ κουνουπίδια. Τ' ἄσπρα λάχανα, τὰ πήρανε, τὰ νόμισε γιὰ πρωκιά, τ' ἀπόφασε νὰ τὰ πάρῃ ρίξε κατὶ τὸ πεδιάρικο ἕνα φουλάρισμα μ' ἄλλη τὴν καρδιά της:

— Τὰ θέλουνε!!

Ἄλλη φορὰ τὴ καρδιὰ πάλι ζυμώνει, ἀπ' τὸ παράθυρο στὸ δρόμο, νομίζοντας τὸ γιὰ σκύλα γαλάνα.

* * *

Τρίτη φορὰ στὸ ἴδιο σπίτι κ' ἔμπε ἀπ' τὴν κάνουλα ἀνέκαθεν. Μόλις κ' ἔφτασε τὸν κρουνὸ ἀνοιχτὸ. Πλησίασε τότε τὸ κρασὶ κ' ἔλεγε καλοφωνίζοντας τὴ σκάφη, κάνοντάς την βάρκα καὶ μπαίνοντας μέσα, γίνεται καπετάνιος κ' ἀρμενίζει.

* * *

Μερικοὶ μπεκρῆδες τὰ κουβεντιάζανε, ἀλλάζανε σ' ἄλλοι ἀναμνήσεις συνεδεμένες τους:

— Στὸ δικό σου σπίτι θὰ φάμε, θὰ πιοῦμε καὶ στὸ δικό μας θὰ χορέψουμε!

* * *

Δυὸ φίλοι φιλοπόνοι καὶ κοπιαστοὶ (ἀστεῖοι, χαρωπὸ γνωμαρίστες) δὲν εἶχανε νὰ πιοῦνε. Τότε ἀρρίστηκαν νὰ πάνε σὲ μιὰ ταβέρνα. Γιατὶ κα πάγε πολλὰ βάσανα καὶ κρασί, μὰ τοὺ δὲν ἔδενε [illegible] μόνο γιὰ ἐκδρομὴ (γιὰ [illegible]). Τὸ εἶχαν πὼς θὰ κάνουνε σ' ἕνα [illegible] Ἀστεροφλιγκα κι' ἔβελαν λίγο κρασί, γιὰ τὸ Δεσποτικό. Ἐκεῖνοι τοὺς [illegible] πόρα (μεγάλο γάλαινο ἀγγεῖο). Ὁ ἕνας ἀπ' ἀρχὴς πίνοντας ἀπὸ μέσα κ' εἶπε:

— Καλό!

Μ' ἀμέσως ἔβγαλε τὶς φωνές:

— Πωπώ!!! Τὶ ἄκαμα ἀπόκαμα! Τὶ πάθαμε!!! Τώρα πιά, δὲν κάνει γιὰ τὸ Μοστάρο!

Ἡ γυναίκα λυπήθηκε πὼς θὰ χάλαγε ἡ λειτουργία καὶ τάκα συγκινήθηκε, κοὶ τοὺς ἔδωσε ἄλλο ἕνα γεμάτο κανάτι (καθαρὸ νερό).

* * *

Ἕνας κακόμοιρος δὲν ἔκανε καθόλου. Τὸ σκιάδι του ἔμοιαζε ἀξιόβλεπο μπεκρῆ. Μιὰ νύχτα, ἀγγαλιασμένος τὸ σκιάδι ἀπὸ σπίτι, τὸν εἶδε νὰ τὰ κοπανάει:

— Πατέρα πίνεις; Πίνεις κρασί;

— Τί θὰ κάνω ἐγὼ; Ἀφοῦ δὲ μοῦμοιασες, κοιτάζω νὰ σοῦ μοιάσω ἐγώ!

* * *

Κάποιος πρόκοψε σταφίδι σ' [illegible] γνωστό του κ' κάποιος ἀρνήθηκε [illegible] κρασί.

— Εὐχαριστῶ. Τὸ κρασί μου ποτὲ δὲν τὸ πίνω τὸ κρύο!

* * *

Ἕνα μπεκρόμυστρο, ἀφοῦ τὸ κέρασαν ἕνα ποτήρι γεμάτο, ζήτησε κι' ἄλλο λέγοντας:

— Μ' ἕνα ποτό, ἔρωτας.

Σκεφτῆτε τὶ τὶ θὰ γινόταν, ἂν ἦταν [illegible]

* * *

Ἕνας [illegible] ἔλεγε:

— Ἐγὼ μιὰ φορὰ μέθυσα!

— Πῶς μπορεῖ, ἀφοῦ...

— Σκάσε!! Καὶ δὲ ξεμέθυσα μέχρι σήμερα!!!

* * *

Ἄλλος μπεκρῆς κατεβαίνοντας:

— Πόσα θὰ ξεμεθύσω, νὰ κάνω ἕνα μεθύσι!

Τὸ γνωστὸ [illegible] ἀπὸ τὴ Λάρισαν Κορινθίας μπῆκε στὸ κατάστημα, ἄφησε τὴν [illegible] τοῦ βαρελιοῦ κ' ἔφτασε [illegible] κρασί, κάνοντας τὸ ὑπόγειο κρασοπλίμενο! Κ' ὕστερα, πίνοντας ἀπὸ κεῖ πέρα, ἄρχισε νὰ μιλάῃ, [illegible] μὲ μπορῇ μήτε νὰ γνωρίζῃ. Ἀπαλλάχτηκε τὸν ἥλιο ἡσυχασμένο.

* * *

Ἕνας Σοφικίτης ἔπινε πολύ, ἔπαθε τὸ σκωμάτι του κ' ἀναγκάστηκε ἀπὸ [illegible]. Τότε πῆγε ὁ γιατρός:

— Ἡ κοιλιά σου ἔχει νερό!

Κ' ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε:

— Πολὺ [illegible] ἔβγαλε τὸ νερό, ἀφοῦ κ' ἐλπίζω τὸ ἔπιε, μόνο κρασί ἔπινε! Φαίνεται θὰ τὸ κάμανε ὁ ταβερνάρης.

* * *

Κατηγορήσανε τὸ Μπουκατάκη (Πραξάκο Κορινθίας) πὼς εἶναι πολὺ καὶ τοὺς ἀπάντησε:

— Ὅλοι μας γεμίζουμε τὸ βαρέλι στὸ κελλάρι. Κοιτᾶς μας δὲν πιάνει. Τὸ κελλαρίο βάζουν τὶς κλίδες σας κατεβαστρεμένες μὲ νερὸ κ' ἔχει μὲ κρασί!

Σεῖς λοιπόν, τί τὸ κάνετε ἀφοῦ δὲν τὸ πίνετε;

Ὁ Σταύρος (Ἀρχαία Κόρινθος) κουβαλοῦσε μὲ τὸ γαϊδαρό του δυὸ ντεμιζόνες κρασί. Στὸ δρόμο ἔγερνε τὸ ζῶ κι'

(Συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδα)

Εἶναι κι' αὐτὸ ἕνα ἀνέκδοτο ἀλλὰ χωρὶς λόγια...

ΑΧΑΪΑ CLAUSS 861 FOR DO NOSTRA CLIENTUM FIDES

ΤΟ ΚΡΑΣΙ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΘΕΜΗ Ι. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΜΠΩΛΑΕΣ ἑλληνικές παροιμίες, ἀμέτρες οἱ καλλίτερες στήν ποιητικὴ λόγο δοσμένες, ὁμοιες μὲ τὸ ἄρτιο, τέλειο κι' ἄφαγο, τὸ ἀεμένο, τὸ ἀμελέ[illegible] ὅμορφο δημοτικὸ τραγούδι [illegible] στὴ βάση τους ἀλλόκοφη κι' τὴ δομή τους, τὴ φιλοσοφικὴ τους διάθεση περίφημη κι' ἀ-ἐφη μὲ [illegible] χαμηρὴ κι' ὑπέροχη, ποὺ ξεπερνᾶ τὴ λογοτεχνία κι' ὅρος, σ' ἀκόλουθη [illegible] σὲ λακωνικότητα καὶ βάθος, [illegible] ἀξιώματα, κοσμοθεωρίες χωρὶς [illegible]!

Ἀφορισμοὶ [illegible] θεωρήματα σκαλισμένα στὴ μέλισσα τῆς ἀφελότητας, τοποθετημένα σ' ἀκριβὲς γλυκὸ καὶ χρωματισμένα μὲ φωτεινὲς ἀνάγκες, μὲ κατεπλη-κτικὴ διαύγεια, διατυπώθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, τοῦ κυρίαρχου κι' ἀλεύθερου, τοῦ ἐξόστρου κι' ἀγροῦ, παρθενικοῦ πνεύματος, διατυπώθηκαν μὲ τέτοια ἀκρίβεια, βαθύτητα, περιεκτικότητα, στοχαστικὴ κι' ἀγωνία, μ' ἀνάλυση καὶ κατάθεση τρόπου, μὲ πολύχρωμο κι' ἄνοστα ζωντανὸ χρωματίσμα, ποὺ κινεῖ σήμερα τὸ θαυμασμὸ τῆς παγκοσμιότητας.

Εἶναι ἀριστουργήματα!

Μείς θ' ἀναφέρουμε μόνο κάτι τῆς παροιμίες ποὺ μιλοῦνε γιὰ τὸ κρασί, ποὺ τὸ περιεχόμενό τους εἶναι φωτιὰ καὶ πυρακτιὰ [illegible] οἱ κρίκοι τῆς ἑνωσῆς τους [illegible] κύκλος διονυσιακῆς λάτρης, [illegible] ἀπ' τὸ πορφυρὸ [illegible] Βάκχου [illegible].

Δὲν εἶναι ἡ παρουσία τοῦ κρασιοῦ μὲ τὸ κρασί τῆς παρέας!

Πολλοὶ [illegible] ἀκόμα [illegible], ἀγχωτοι, κλάφτες [illegible] δραμαγες, ζητιάνοι, τραγουδάρ[illegible] κρασί κι' ἐς θέλουν [illegible] κι' ἐς τ' ὀρέγουνται καὶ τὸ [illegible] ὁ πόθος γίνεται καμένος [illegible] διψᾶνε γιὰ θεῖο ποτό, ποὺ [illegible] τὴ δροσιὰ τοῦ χαρισμοῦ [illegible] καταφεύγουν ἐκεῖνες ἀπὸ σκέψεις ἐκεῖνοι ποὺ ἀράδιασαν γεμάτα τὰ βαρέλια τους στὸ κατώι κι' ἐκλιπαροῦν, διακονεῦουν γονατιστοὶ τὴν ὀργὴ ἐλεημοσύνη. Κι' ὅπαν τοὺς δοθῆ, δὲν χορτεύουν, ἀλλὰ ρουφᾶνε ἄπληστα τὴν προσφορά, ἔτσι ποὺ γίνουνται σκέπα στὸ μεθύσι καὶ:

Ἄλλοι σκάβουν καὶ κλαδεύουν
κι' ἄλλοι πίνουν καὶ μεθᾶνε.

Εἶναι καὶ ἄρκοσες. Δὲ φτάνει ποὺ δὲν σταματᾶνε πίνοντας, ἀλλὰ ρίχνουν μόνο στὸ δικό τους ποτήρι:

Γιάννη κερνᾶς, Γιάννη πίνει.

Κάμποσοι μπεκρῆδες εἶναι καὶ κλέφτες Τὶς νύχτες ἀρπάζουνε κότες κι' ἀρνιά. Σὲν χαθοῦν ἀπὸ τὶς αὐλὲς τὰ ζωντανά, οἱ γείτονες λένε στοὺς νοικοκυραίους μ' ἕνα τόνο σπιρτόζικο εἰρωνικό:

Νὰ τοὺς σκέλετε καὶ τὸ κρασί.

Ἄλλοι πέφτουν ἔξω στοὺς ὑπολογισμοὺς τους, στὴν ἐκτίμησή τους ἀναφορικὰ μὲ τὴν ποσότητα τοῦ μούστου καὶ πολλοὶ τοὺς σατιρίζουν γιὰ τὰ παχειά τους λόγια καὶ τὰ [illegible] ἀμέτρητα βαρέλια:

Δεκάμισι δὲν ἀρρωστᾶ,
δυὸ βαρέλια κρασίσια.

Ἄλλοι, [illegible] τοὺς [illegible] σφιλίγγες τὸ κρασί χωρὶς [illegible] τὸ πλῆ[illegible] βρίσκουν, λένε μὲ πλούσια [illegible] διάθεση:

Τὸ δικό[illegible] εἶναι μακριά
τὸ κρασί [illegible]

Ἡ χαρὰ [illegible] ἀνάπαυσό; Ἡ ἀμμοῦ [illegible] τὴ χαρὰ τῆς; Ὅλη τοῦτο ἡ [illegible] μέτοιον ποὺ θὰ βγῆ [illegible] ἐμεῖς θαρροῦμε [illegible] πάν κοπιάζουμε κι' ἔνα ἡ μέρα γίνεται φλόγινο [illegible] Κι' ὅταν δὲν τὰ μποροῦμε [illegible] νὰ μὴν πλη[illegible] μὲ [illegible] ποικιλώνυμες [illegible] λύσουνε τὴ [illegible] τῆς εὐτυχίας; Ὅμως [illegible] ποὺ πίνουν καὶ δὲν [illegible] ποὺ ζητᾶνε σ' ἄλλον τὰ βαρέλια [illegible] σ' ἄλλον τὴν ἀγκαλιὰ τὴ ζωντανή, μοσχὸς τῆς βακχικῆς [illegible], θέλουν καὶ τ' ἄγρια δέντρα νὰ κάνουν [illegible] καὶ τὰ ρομάντσα νὰ κάμπ[illegible] τὰ ληνούς, ἔτσι ἄκοπα νὰ [illegible] Κι' αὐτὸ γινότανε πόθος, εὐχὴ [illegible] ἔρωση παντοδύναμη, κυριαρχεῖ:

Καὶ τὰ πουρνάρια κλήματα!

Ἀλλὰ γιὰ νὰ φτιάξης ἀμπέλι, κού[illegible] χρειάζεται τέχνη:

Σκάψιμο θέλει ἀμπελουργό,
[illegible]

Ἀλλὰ χρειάζεται μακρόχρονη ὑπομονὴ καὶ γιὰ νὰ σὲ φυτέψης καὶ γιὰ νὰ [illegible] καὶ νὰ ὁρμήσης τὸ σταφύλι:

[illegible] γίνεται ἡ ἀγωγίδα μέλι,
κι' ἀγάλι [illegible] φέγγει ἡ φρόνιμος [illegible]

Εἶναι [illegible] ὁ τέλος, ἡ σύσταση τοῦ ἀέρος [illegible] ἢ ὄχι κρασί τῆς [illegible] χωρὶς τοῦ Πάρνασσου:

Σὰ [illegible] κρασί,
στὴν [illegible] τὸ ξόδι.

Πολλοὶ [illegible] πολέμους κι' ἴδιος στὴν Ἐπανάσταση, γλυκοπάσχαν, συμπαθοῦν καὶ βακχεύουνε, ἀποφεύγοντας τὶς μάχες:

Πολεμᾶνε μὲ κόντες καὶ κρασί.

Σὲ κατοῦς ποὺ δὲν ἔβρισκαν εὔκολα ἀρνάτες καὶ μόνο οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Καρυὰ (Καρυοῦδες) σκάβανε, λέγανε στοὺς [illegible]:

Ὅπαιος ἔχει [illegible], νὰ σὲ Καριώτες,
Τὴ μεγαλύτερη ἀγάπη καὶ σύνδεσμο [illegible] μ' ἕνα [illegible] τοῦ [illegible] καὶ μεγαλύτερος ἢ [illegible], δὲν δὲν εἶναι καλὸς οἱ σαρβέλλοι [illegible] τὴ τὸ κρασί του, θὰ πᾶς ἄλλοῦ [illegible]:

Ἡ σαρβέλλο [illegible] κρασί δὲν ἔχουνε [illegible]

Τοῦπε ὁ γιατρὸς νὰ πίνη μόνο ἕνα ποτηράκι τὴν ἡμέρα

CLAUSS 1861 FORTUDO NOSTRA CLIENTUM FIDES

...Η ΑΧΑΪΑ CLAUSS

ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ...

Τά πάρτυ δέν εἶναι τῆς σημερινῆς μόνο ἐποχῆς. Ὄνομα ἔχουν ἀλλέξει. Σ' ὅλες τίς ἐποχές οἱ ἄνθρωποι ἐπιδίωκαν τίς κοινωνικές συντροφιές καί εὕρισκαν τήν εὐκαιρία νά διασκεδάζουν κατά τόν ἄλλον ἤ βίτα τρόπο. Εἶναι γνωστοί οἱ πλούσιες δεξιώσεις τῶν Ρωμαίων, τά συμπόσια τῶν ἀρχαίων καί τά ὄχι πρό πολλοῦ γλέντια τοῦ Μεσαίωνα. Σήμερα ἔχουμε τά πάρτυ. Πάρτυ γιά νέους, γιά παιδιά, γιά ἡλικιωμένους, ἀλλά καί γιά ἄτομα μεγάλης ἡλικίας. Δέν εἶναι ὅλα τά πάρτυ τό ἴδιο. Γιά κάθε ἡλικία χρειάζεται μιά εἰδική προετοιμασία καί στό μπουφέ, καί στό στέκι, καί στή μουσική καί στή διακόσμηση τοῦ σπιτιοῦ. Ὑπάρχει ἀπό τά ἄτομα αὐτά καί τά πιό λεπτά θέματα καί δέν γνωρίζουν στήν ἀλότριες τους οἱ πιό ἐπιτήδειες γυναῖκες εἶναι ἡ σωστή ὀργάνωση ἑνός πάρτυ μιᾶς ἐπιφανείας κ.λ.π. Πρέπει κατά τό δυνατόν ὅλα νά εἶναι τέλεια. Καί ἄς δοῦμε τώρα πῶς ὀργανώνεται ἕνα πάρτυ γιά πρόσωπα μεγάλης ἡλικίας.

PARTY NO 1

Ἀρχίζοντας ἀπό τήν ὀργάνωση μιᾶς γιορτῆς γιά ἄτομα προχωρημένης ἡλικίας ἄτομα, πρέπει τρία βασικά στοιχεῖα νά πρέπει νά διακρίνουν τήν ὀργάνωση:

1) Νά εἶναι ἄνετη καί εὐάρεστη καί γελαστή. 2) Νά πρόκειται καί νά προλαμβάνει κάθε ἐπιθυμία τῶν καλεσμένων της καί 3) Νά ἔχει ἀφετηρία τῆς ἐπιδιώξεις, τήν ἀπόλαυση θερμῆς καί φιλικῆς ἀτμόσφαιρας γιά ὅλους.

Ἡ προετοιμασία τῆς ἐκδηλώσεως εἶναι γιά 20 — 25 ἄτομα καί ἀπαιτεῖται περίπου 500 ἕως 700 δραχμές.

Μετά ἀπό τό σκεπάσμα τοῦ τραπεζιοῦ μέ τό λινό καί οἱ πιρουνιές κάτω ὅρα προσφέρονται τά κρασί μέ τά μεζεδάκια, ἐνῶ ἀργότερα τά φρούτα.

Τά κρασί θά πρέπει νά εἶναι δύο εἰδῶν, τό ἕνα κανονικό τῆς προτιμήσεώς σας (ρετσίνα, κοκκινέλι ἤ μπορντώ) καί ἕνα γλυκό ἀρωματικό (Μαυροδάφνη ἤ Μοσχάτο), γιά πολλές γυναῖκες πού δέν πίνουν τό συνηθισμένο κρασί. Δέν πρέπει νά παρατηρηθῆ ποτέ ἔλλειψη κρασιοῦ. Τό κρασί φέρνει εὐθυμία, χαρά, κέφι. Αὐτό φυσικά δέν σημαίνει ὅτι πρέπει νά γίνη κατάχρησι... Τά μεζεδάκια πρέπει νά εἶναι ὅλα πικάντικα, κοκκίνα καί νόστιμα (τό ἕνα καλύτερο ἀπό τό ἄλλο). Ποτέ δέν πρέπει νά ξεχνᾶτε ὅτι, οἱ καλεσμένοι σας δέν ἦλθαν γιά νά χορτάσουν, ἀλλά νά διασκεδάσουν καί νά εὐχαριστηθοῦν ἐπομένως ὅτι νοστιμότερα λουκανικάκια εἶναι πολύ προτιμότερο ἀπό πέντε κεκαφτεκιγμένους κεφτέδες. Μερικά ἀπό τά πολλά μεζεδάκια πού πρέπει νά ἔχετε ἀνεξαίρετα εἶναι: 1) τυροπιτάκια, κοκκινόβαφα μαρί, φυλλάκια μέ σαλάμι, καναπέκια, φέτα, ἀτζόβιες, φύγκα καί φιλέτο ψητοῦ (φιλέτο), 2) Σαλάτες ἀνάλογα μέ τήν ἐποχή, ἄγγουρόφυλλα, ντομάτα βολβό ἤ λάχανο, ρωσική σαλάτα, καθώς ἐπίσης καί ρακανάκια, 3) Γιά πιό πλούσιο πάρτυ, μπορεῖτε νά προσφέρετε ἀκόμη, μικρά νόστιμα (μέ κιμά καί μάραθο) πιροσκί, ζυμαρίκια μέ χαβιάρι, μικρές γαριδοῦλες κ.ἄ.

Μήν ἀρχίσετε πολύ νά φέρνετε τά φρούτα τά ὁποῖα θά πρέπει νά εἶναι ἀνάλογα μέ τήν ἐποχή, πολλά καί διάφορα, γιατί νά ἔχετε ὅτι, ὑπάρχουν πάντα οἱ συνεπιπλοκές καί κορεσμοί πού σπάνια ἐπιλέγουν τά χέρι νά ἐπρόκειται ἀπό μέσα τους.

Γιά τή μουσική ἄκρης καί ὅπου θά πρέπει νά εἶναι πρωταγωνιστοῦσα, φροντίστε νά ὑπάρχη κάποιος μόνιμα ἀπό πίκ — ἀπ, ὁ ὁποῖος νά εἶναι κατάλληλος γιά νά βάζη ἀπ' ὅλους τούς χορούς, ἀνάλογα βέβαια καί μέ τά ζωγράφια, χωρίς ν' ἀρνῆται ἡ ἐκτελέση καί κάμμιά ἰδιαίτερη ἀπαίτηση ἀπό τόν καλεσμένο.

Ἀπορρίψετε ἐπίσης τίς συγνές ἐπισκέψεις καί τίς ἰδιαίτερες συζητήσεις στήν κουζίνα ἤ στήν κρεββατοκάμαρα, μέ κάποια καλεσμένη σας, προσπαθῶντας νά λύσετε τήν βραδυά αὐτή, ὅλα τά προβλήματα πού ἀφοροῦν, ἐσᾶς, τίς φίλες καί τούς ἄνδρες σας.

Ἄν ἔτσι λοιπόν ἐνεργήσετε σ' ὅλα τά λεπτά αὐτά θέματα θά ἔχετε καταφέρει νά μείνουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἱκανοποιημένοι καί θά θυμοῦνται γιά πολύ καιρό ἐσᾶς, τό σπίτι καί τά μεζεδάκια σας.

PARTY NO 2

Τά βασικά χαρακτηριστικά τῆς σημερινῆς νεολαίας καί τοῦ τρόπου διασκεδάσεώς των, εἶναι ἡ προχειρότητα, ὁ αὐτοσχεδιασμός καί ἡ ἀταξία.

Δύό μπουκάλια βερμούτ, μισό κιλό ξηροῦς καρπούς, 5 — 10 τηλεφωνήματα σέ φίλους καί τό πάρτυ ἔγινε πραγματικότητα. Ἀρκεῖ ἀπό τό μεγάφωνο, κάποιος ἠλεκτροφώνου νά βγαίνουν ζωηροί καί ξέφρενοι ρυθμοί. Διότι ὅπως γιά νά τό κάνωμε καλῶς ἤ κακῶς ἡ ζωή τῆς σημερινῆς νεολαίας εἶναι στενά συνδεδεμένη μέ τήν ἔντασι καί τήν ταχύτητα τῆς ἐποχῆς μας.

Ὅμως παρά τό γεγονός ὅτι τά περισσότερα κανονικά πάρτυ ἔχουν ἀκριβῶς αὐτή τή ὀργαζίδα προχειρότητος καί ἀταξίας, θεωροῦμε ἀναγκαῖο νά ἀπό ποῦμε ὡρισμένα πράγματα νά ἐπαίξε θά πρέπει νά γνωρίζουν κυρίως οἱ κοπέλλες καί οἱ μητέρες τῶν νέων πού διοργανώνουν ἕνα τέτοιο πάρτυ, ὅστε νά τούς προσφέρουν ἀκόμιστη χαρά καί ἕνα ἀπό χαρά τῶν παιδιῶν τους εἶναι καί δική τους χαρά.

Κατ' ἀρχήν δέν πρέπει νά ξεχνᾶτε νά γεμίζετε τά πιατάκια τῶν ξηρῶν καρπῶν ὅταν ἀδειάζουν.

Ἐπίσης ὅταν χρειασθῆ κάποιος νεαρούλης νά βρεσίση τό λαρύγγι του,

μετά ἀπό τό ἔφρεσο σέτκ κανονίσατε νά ὑπάρχη ἀρκετό βερμούτ, δέν στοιχίζει 11 δίλλιο καί πολύ ἀκριβά (22 τό κιλό).

Σ' ἕνα τέτοιο κανονικό πάρτυ μπορεῖτε νά ἔχετε 1) φυστίκια Αἰγίνης, 2) ἀμύγδαλα ἀλμυρά, 3) φουντούκια Τουρκίας, 4) χουρμάδες, 5) σουλτανίνα σταφίδα, 6) διάφορα κρεπάκια καί κρακεράκια. Συνήθως ἀλμυρά. Φρούτα πρέπει νά ὑπάρχουν πάρα πολλά καί ἐν εἶναι δυνατόν διαφόρων εἰδῶν (πορτοκάλια, μῆλα, καρπούζι, ἀχλάδια, σταφύλια, πεπόνι ἀνάλογα μέ τήν ἐποχή.

Στό πικ — ἀπ βάβαια θά ἐπικρατοῦν οἱ ἀνήσυχοι καί οἱ λίαν μουντάνοι ρυθμοί, ἀλλά προσπαθεῖστε ἔμμεσα νά βάλουν καί κανένα δίσκο, κά πιό ἤρεμο ρυθμό τανγκό, μπαλάζ κ.λ.π.), γιατί μπορεῖ καί μάλλον θά ὑπάρχει, ἕνας ἤ δύό, ἀπό ὅλους, πού δέν τοῦ ἀρέσουν ἔσως τά μουντέρνα. Δόσατε λοιπόν τήν εὐκαιρία νά χορέψη καί αὐτός μέ τή ντάμα του ἕνα χορό πού τοῦ ἀρέσει.

ΠΟΥ ΒΓΑΙΝΕΙ

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΚΡΑΣΙ;

Τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. ΘΕΜΗ Ι. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ βασιλιᾶς τῶν Περσῶν ἔδωσε στὴ Θεμιστοκλῆ τρεῖς πολιτεῖες, τὴ Μαγνησία, τὴ Λαμψάκο καὶ τὴ Μυοῦντα, γιὰ ψωμί, κρασί κ' ἐνδυμασία: Ἡ Λάμψακος κατάλιγε τὸ περισσότερο καὶ τὸ καλλίτερο κρασί· ἔλεγε γιὰ πόλεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

(Θουκυδίδης I, 38

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες γκρινιάζαν μεταξύ τους καὶ γιὰ τὸ κρασί. Μ' ἄλλα λόγια, ὁ κάθε τόπος (ἀστυ), διακτεύοντας, ἐπιχειρηματολογοῦσε καὶ πολλὲς φορὲς ἀτάδιαζε μ' ἕνα τρόπο, πὼς ἔβγαζε τὸ πιὸ ἄμορφο, τὸ πιὸ γλυκό, γευστικό, καθαρὸ κι' ἄθῶο ποτό.

Πάντως ἡ Κόρινθος δὲν εἶχε καλὲς ποιότητες κρασιῶν. Κρεμές δὲν τὰ ἐκτιμοῦσε, γιατί ζάλιζαν κι' ἤταν κακόγευστα. Τὰ κατώτερα «ἦσαν ταφυχτρὰ καὶ κακόγευστα».

(Ἀθηναίου Δειπν I, 56 F)

Ἡ Κρήτη ἔβγαζε ἕνα περίφημο κρασί ποὺ δὲν εἶχε τὸ τάχα τίποτε. Τὰ ποτὰ ἐκεῖνα ἤταν βαλσαμωμένα καὶ πίνοντάς το ἐνοιάζαν πὼς ἔκαμναν σιμὰ στοὺς θρόνους τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου.

(Δουκιανοῦ Ἀλκυὼν, Ἐστορία)

Κάποτε γλεντοῦσε ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς μέρες ὁλόκληρες κι' ὅταν ρώτησε ὁ πατέρας του (Ἀντίγονος), ποῦ ἀκουσάζε, τ' ἀπάντησε: «Μεθυλάγυρό μενος: —«Κάποιο ρεβμα τὸ ἀκουσάζεσε— «Τόμαθα παιδί μου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ τόσο ἤταν τὸ ρεβμα ἢ ἀπὸ τὴ Χίο ἢ Ἴκαῦ βγαίναν τὰ πιὸ φημισμένα κρασιά.

(Πλουτάρχου Δημήτριος 19)

Ὅμως ἡ πατρίδα τοῦ πολυμήχανου Ὀδυσσέα, τῆς πιστῆς Πηνελόπης καὶ τοῦ γλυκόλαλου Φήμιου, κείνη ἡ γαλάζια Ἰθάκη, ἔκανε ἔξοχο κρασί καὶ μπόλικο:

... Καὶ ποὺ γλυκύτατο κρασί πολ-
[λὰ πιθάρια
στεκόντουσαν ὁλόγιομα μ' ἀγνὸ πο-
[τὸ καὶ θεῖο
(Ὀδυσσέας β 340)

Ἀλλὰ κι' ἡ γειτονιὰ τῆς Κέρκυρας, ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων, ἡ λεγόμενη καὶ Σχερία, ἡ ἄμορφη χώρα τοῦ Σφρονα Ἀλκίνοου καὶ τῆς σεμνῆς Ναυσικάς, ἡ χώρα τῶν ναυτικῶν, τῶν φίλων τῆς θάλασσας, τῶν πλοίων (Φιλήρετικοι), εἶχε ἀμπέλια ξακουστὰ πυβγαζ,ν περίφημα σταφ λια, πάμπολα σὲ διάφορες ποικιλίες.

... σταφύλιν ἄλλοθ πατοῦσιν
ἄλλοθ τρυγοῦσαν. Πάρα μακρὸς κρε-
[μοῦνταν σγουρίδες.

Τὸ κρασί τῆς Μαρώνειας ἤτανε τὸ ἐμπορικὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σημερινὴ Μαρώνεια τῆς Θράκης εἶναι ἡ ἀρχαία Ἴσμαρος, ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας τῶν Κικόνων κι' ἀπὸ κεῖ ἔφυγε ὁ Ὀδυσσέας τὸ κρασί, ποὺ μὲ κεῖνο μέθυσε τὸν Κύκλωπα Πολύφημο. "Ἤταν ἕνα θαῦμα θαυμάτων ἀρωματικό, ἀξαίσιο, κυκλέπιστο μὲ κι' ἀκριβό τόσο ἀκριβό ποὺ:

. . . . . Ἕνα μόνο
κοτήρι σὲ ἕξοχοι ἔστανε μέτρα νερό
[νὰ χύσῃ.
(Ὀδυσσείας I)

Σκεφθῆτε τί ἀθάνατοι ἀκαταπημοῦς θημιουργοῦσε καὶ γιὰ νὰ μὴ ἀεθόσῃς ἔπρεπε ν' ἀνακατώσῃς ἕνα μερδικό του μὲ ἕξαρκε τέτοιο νερό. Μ' αὐτὸ θὲ μποροῦσες νὰ θάσῃς ἕκτὸς μάχης χιλιάδες κόκκινες, χωρὶς κἄν νὰ τοὺς τυφλώσῃς.

Εἶχαν ὅμως κι' οἱ Κύκλωπες κρασί, ἔστω κι' ἄν ἦγε καλὰ κι' ἄς λέγη ὁ Εὐριπίδης «πὼς τοὺς ἔκαμπε. Ἐκεῖνοι δὲν σοῦλιωναν μήτε κολλιεγιόμασανε κλήματα, μ' ἔφτιανε σπίτια στὶς φρουτίδες στὸ Δία καὶ τρυγοῦσανε σταφύλια ἀπὸ ἀγριάμπελα:

Οὔτε φυτεύουσι γεωργοῦσι τῶν σὺ ὁ-
[ρᾶς ἀνθρώπων
ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἄκρατα
[φύεται πάντα φύοντα
πυροί καὶ κριθαὶ ἠδ' ἀμπελοι αἵ τε
[τρύγουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον καὶ σφιν Διὸς
[ὄμβρος ἀέξει
(Εὐριπίδου Κύκλωψ 107)

Κι' ἡ Πύλος ἔβγαζε καλὰ κρασιά κι' ἡ Μεθώνη, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα, λέγεται, πὼς ἔρχεται ἀπ' τὸ μεθύσκωμαι, πάνω πόλη.

Τῆς Λέσβου τὸ κρασί ἤταν τόσο ἀφάτιμο, πὼς γίνοντανε καυγάδες, ἔριδες, σκοτωμοὶ γιὰ τὸ ποιός θὰ πιῇ πρῶτος καὶ τὸ περσότερο. Γι' αὐτό, ὅταν ἡ βασίλισσα τῆς ἔστελνε δῶρο κρασὶ στοὺς Ἀχαιοὺς, σπὰ τρωικά:

Ἀγόραζε λοισὸν κρασὶ τῶν Ἀχαιῶν
[τὸ πλήθος
ποιός σὲ λεβέτια χάλκινα καὶ ποιός
[σὲ σιδερένια
καὶ ποιός σ' ἀσκιὰ βοιδόπετσα . . .
(Ν. Ἑλλάδος II)

Στὴν Ἀθήνα, στὴν ἐποχὴ τοῦ Σόλωνα «βγνζανε τὸ χρόνο ἑφτὰ χιλιάδες, ὀνάδες ἀ ἰστο κρασί».

(Καρδάτου Ἱστ. Ἀρχ. Ἑλλάδος II)

Ὅμως στὸ κατόπτρον αἰώνα περαμελήθηκαν τὰ πράγματα στὴν Ἀττική καὶ: «Τὰ κρασιὰ μὲ τρόπο σὲ νόμου δρωστοῦν. Μὲ δίκαιο λίγο σταράκι καὶ κρασὶ δοσ γιὰ μυρουδιὰ».

(Σταφύλου NII, 6)

Ἀλλὰ κι' ἡ Σμύρνη, τὸ σύπορον ἔργο τῆς Ἀμαζόνης θημιουργοῦ τῆς τραγωδίας καὶ τοῦ γλύκτη Κάναχου ἡ χώρα, ἔβγαζε πολὺ καὶ καλὸ κρασί.

(Διοδώρου XX 102)

(Συνεχίζεται)

Χωρὶς λόγια . . .

ΑΧΑΪΑ CLAUSS 1861 FIDES ET DO NOSTRA CLIENTUM FIDES

ΠΟΥ ΒΓΑΙΝΕΙ

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΚΡΑΣΙ;

Τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. ΘΕΜΗ Ι. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

(Τελευταῖον)

Ὁ Λουδοβίκος Καπέτος (ΙΣΤ), ὅταν προσκαλούντας νὰ ἐρασιτεύσῃ στὴν Αὐστρία, πλάνεψε στὴ Βαρέν, κοντὰ στὰ σύνορα ἀπὸ [illegible] τῆς ἐπανάστασης, εἶπε [illegible]. Ἐνῶ ἔτρωγε, ἄκουμε [illegible] τὸ κρασί : — Ἐ-ζήτησε κρασί (Weiss «Παγκ. Ἱστ. ΙΙ), Σήμερα [illegible] καλλίτερα κρασιά τοῦ κόσμου, κατὰ τὴ γνώμη πολλῶν ἐπαίνων, εἶναι τὰ [illegible] Σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος βγαίνουν [illegible]. Ἡ Κόρινθος παράχει νάκταρ. Τίποτ' ἄρεσε τὸ Κοκκινελί στὴ συκοφάντα Σελήμ τὴν Β', τὴ Μάθωσι, ποὺ στὰ 1570 κατέλαβε τὴ Μεγαλόνησο γιὰ νὰ μὴν ἔκλειστοῦν τὰ κρασιά της.

Ἐκεῖ τοιμπουρλοῦσε, ὁ βαλὲς τῆς Πελοποννήσου ζητοῦσε νὰ πληρώσουν οἱ ραγιάδες 175.000 γρόσια γιὰ νὰ φέρνεται ἡ φρέσκα τὰ κρασιά (Βοκάτη) 2 παράδες ἡ ὄκα. Ἀλλ. Θωμοπούλου : «Ἱστ. Πατρῶν». Κάτω σημαίνει πόσο ἡ κατοικοκρατοῦσε τὸ Μορφὲ ὁπολογιζόταν σὲ 45.000 [illegible]!

Ἡ [illegible] ἔβγαζε καλὰ κρασιά καὶ [illegible], εἶπε κάποιος στὸν [illegible] - Πασᾶ [illegible] οἱ κάτοικοι ἔκαν φόρο [illegible] καὶ τοῦ ἔδιναν 4.000 γρόσια τὸ χρόνο, ἀντίτιμο τῆς ἀξίας 10.000 [illegible] κρασιά. Ἐκατὸ τῆς συνολικῆς [illegible] (Σπ. Μελᾶ : «Τὸ Λουνάρι τῆς [illegible]»).

Στὴν περιοχὴ τῶν [illegible] οἱ Τοῦρκοι ἔκαμαν [illegible] νὰ ἀνοίξῃ ταβέρνα, 1500 γρόσια τὴ χρόνια κρασοκαλίου καλοῦ. (Λουκόπουλο : Ἀναλεκτα Θηβῶν : Γεν. βιβλ. Μ. 55, [illegible]).

Ὁ στρατὸς τοῦ Κολοκοτρώνη τὸ πρωΐ τῆς 26)7)1822 μέθυσε ἀπὸ στρατόπεδο τοῦ "Αη - Γιώργη κάτ' τὸ καλὸ κρασί τῆς Νεμέας κι' ἄς μὴν ἄρεσε τοῦ Ἡλιαμπέ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔφαγε ξυνὸ καὶ κλείσαμε γι' αὐτὸ μὲ μιὰ σπαλίδρα [illegible] κόκκινο Κόκκινο. Ἄλλωστε μὴ ξεχνᾶμε τὸν ἀ Φίλας, κλεισμένος τῆς περιοχῆς τῆς Νεμέας, ἔφαγε γιὰ τοῦ Διονύσου (Παπαρρηγόπ : Κορυφαῖα 13,6). Μεταφέρει τὸ κρασί τοῦ Θεοῦ νὰ μὴν κάνῃ καλὸ κρασί στὸν τόπο ποὺ κατοικοῦσε ;

Ἡ Πάργα εἶναι γεμάτη ἀμπέλια κι' ἔχει καλὸ κρασί. (Περραιβοῦ : Ἀπομνημονεύματα, Α, 219).

Στὴν πολιορκία τῆς Πόλης ἀπὸ τοὺς Τούρκους τοῦ Μεχμέτ, ἔφθασαν ὀχεῖα πλοῖα «μετὰ ζωοτροφιῶν καὶ ἰδίως μονεμβασιώτη οἴνου, τοῦ ὁποίου ἐγένετο πολλὴ τότε χρῆσις. (Κ. Παπαρρηγ. Ἱστ. Ἑλλ. Ἐθν. V, σελ. 282).

Ἀπὸ 28.000 στρέμματα ἀμπελιῶν ποὺ καλλιεργοῦσανε ἄλλοτε στὴ Σιάτιστα, τώρα μένει 4.000 στρέμματα εἶναι ἀμπελόφυτα. Εἶναι κρίμα, γιατὶ ἐκεῖ βγαίνουν τὰ πολὺ περίφημα ἡλιοστά κρασιά. ("Αλ. Περαφανίδου : «Σιάτιστα» «Πανεπιστημίου τεύχ. 81).

Τί νὰ [illegible] ν' ἄλλα ; Τῆς Κέρκυρας, [illegible], Σαντορίνης, Ζίτσας, [illegible] "Αντισσῆς, Νεμέας, Μαρώνειας, [illegible] καὶ Φουρνὲ (Κρήτης), [illegible], Περαγόρας, Εἰδωστίνης ; Στὶς γωνιὲς τοῦ Κρασιοῦ, ποὺ δρόγνωσε ἡ Ἑλληνικὴ Παρεγγυητικὴ Ἀσχῆ στὰ Δεκρὲ στὰ 1865, περισσότερα ἀπὸ 190 δείγματα κρασιῶν, τὰ κλόνα μὲ τὰ ἔκκλ τοῦ γκρίσματα, κρασιῶν περίφημων ἀμπελιῶν ἀποκρυβόντων, ἐκτέθηκαν.

Μέσα στὶς [illegible] τοῦ Πανεπιστημίου, στὶς [illegible] καὶ στὰ γαλάζια τετράδια, στὰ [illegible] καὶ στὰ ρυάκια, στὶς [illegible] ἔκτὸς μὲ τὰ χρυσὰ ὕφαρα, [illegible] Ναοῦς, στὰ [illegible] χρυσοκεντένα, στὶ κόχλασμα [illegible] καὶ στὰ κεφάλια τῶν ἡφαιστείων [illegible] καὶ στὶς ἐλλόχλωρες [illegible] ἀνθίζοντας κάμπους καὶ [illegible] τῶν ἀρχαίων θεάτρων τῆς [illegible], τῶν ἀλσῶν, ἐκεῖ στὶ [illegible] καὶ στὴ μεγαλοπρέπεια τῶν πεταλίνων τῶν βρυκολῶν, στὶς κατηφρόσινες λίμνες τῶν ἀμπελόκαμπα, ἀπὸ ὁποῖα [illegible] καὶ ἀλείφονται ἀπὸ πολλὲς ἀνθόφυτους, ποὺ σκαλίζουνται ἐπ' τὰ γλυκὰ πάτκα τῶν ἀλαζόνεστερων οὐρανῶν, ἐδῶ, σ' ἕνα τὴν Ἑλλάδα θαυμαστουργεῖ τοῦ κρασιοῦ ἡ Θεός, ἡ αἰώνιος Βάκχος, ἡ Ἑλληνικὴ Διόνυσος, ὁ ξενθός, παρφυφὸς καὶ ἀρωμάτιος, ἡ πολύχυμος καὶ πολύχρωμος γκιμπρρὲς κι' ἡ πηγὴ εὐφυΐας....

.... Ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἡ Διόνυσος θαρέθωσε κι αἰωνίζηκε λαμπρὴ τὴν τραγωδία πάνω στὴ σκηνὴ τῶν πιθαριῶν, ἀπὸ λιμνὶς, κι' ἀμπέλια, πανοῦ....

.... Ἐδῶ ποὺ γεννήθηκε τὸ πνεῦμα τοῦ ποτοῦ, ἐδῶ καὶ τὸ καλύτερο κρασί, τὸ ἔξυχο κι' ἀπαρόμοιο, ἐδῶ ποὺ εἶναι ἕλα θρύλος κι' ἡ κάθε θρύλος ἕνα θαῦμα : Εἶναι τὸ κρασὶ τῆς Ἑλλάδος κι' ἡ Ἑλλάδα τοῦ κρασιοῦ. Καὶ κορωνίς του ἡ «ΑΧΑΪΑ - CLAUSS».

Θέμης Ι. Σπηλιόπουλος

Ἐλβετικὸς Τουρισμός

"ΑΧΑΪΑ - CLAUSS,,

Μηνιαῖον Πληροφοριακὸν Δελτίον τοῦ Γραφείου Δημοσίων Σχέσεων τῆς Οἰνοποιητικῆς Α. Ε. ΑΧΑΪΑ — CLAUSS Πάτραι.

Ὑπεύθυνος : Ἀλέκος Ἀνανιόπουλος.

Ἐπὶ τῆς ὕλης : Γιάννης Καραλῆς.

Τόπος : Χαρ. Κεγιόφα Ἑρμοῦ 14 Πάτραι.

Τυπογραφεῖα : «Ἄρτινα»

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τῶν ἄρθρων καὶ συνεργασιῶν, ἀρκεῖ ν' ἀναφέρεται ἡ πηγὴ τῆς προελεύσεώς των.

λιγε, ἡ γειτονική συντροφιά μᾶς πέρασε, προχώρησε πιὸ γοργά κι ἔτσι, φτάνοντας στὸ ὑψόμετρο, τὰ μέλη της μᾶς κελωσώρισαν μὲ γέλια καὶ νέα πειράγματα.

Ὁ σκοπὸς τῆς «ἐκστρατείας» εἶχε πετύχει. Ἤμαστε παρόντες ἕνοντες, μὲ σχετική ἀπόλεια στὶς... φυσικὲς δυνάμεις. Τὰ μισοτελειωμένο ἐκκλησάκι τῆς κορυφῆς μᾶς δέχτηκε μὲ κάποια ἀδιαφορία. Θέλω νὰ πῶ πολλοὶ ἀνθρώποι νὰ πείρνανε τὰ βουνὰ...

Ἡ συντροφιὰ, ποὺ εἶχε φτάσει πρώτη, κιρμπάλωσε τὸν Νότη καὶ ζωντόσε τὸ ἐκκλησάκι. Κάποιος μουρμούρισε κάτι γιὰ ἐνοχλητικὸ [illegible] ποὺ εἶχε φτάσει πρώτη, [illegible] καὶ ἡ ἐκκλησία, ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει.

Ὁ Νότης [illegible] ἱκανοποιημένος. Ὄχι, [illegible] θὲ νὰ ἔλεγε ἀμέσως τὸ ἐκκλησάκι. Σκέφτηκε νὰ πτάσουν καὶ οἱ ἄλλες δύο συντροφιές.

Ἡ Πεντέλη κι ὅλα τὰ πλάτωμα τῆς Ἀττικῆς βρίσκονταν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας. Δὲν μπορούσαμε, ὅμως, νὰ ἀκαρτιουμε, παρὰ μονάχα τὸ χῶρο γύρω ἀπὸ τὸ ἐκκλησάκι τῆς κορυφῆς. Τὸ πούσι δὲν φαινόταν πλιὰ διάθεση νὰ διαλυθῆ. Παρέμενε γύρω μας καὶ μᾶς τύλιγε, ἀμπαλιζοντας τὰ μάτια μὲ γλαρὸν τὸ πανόφωτο τῆς ἀττικῆς γῆς.

Τὰ γέλια καὶ οἱ φωνὲς δυνάμωσαν, ὅταν ἔφτασαν κάτω κορυφὴ κι' οἱ ἄλλες δύο συντροφιές, ποὺ Διονύσου καὶ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Γύρω ἀπὸ τὸν Νότη δημιουργήθηκε ἕνα ἀστεῖο πανζουρλισμός. Ἐπακολούθησε ζωντανὴ συζήτηση καὶ ἡσυχία. Μὲ τελευταῖες ἀναμνήσεις, ἀνοιξε τὸ σφυρίδι τοῦ ἔφαγε γιὰ λίγα στὴ βάθος τῆς καὶ εἶπε ἀποφασιστικὰ:

—Κυρίες καὶ κύριοι, τὸ ἐκκλησάκι τῆς Πεντέλης!

Γιὰ δευτερόλεπτα εἶχε συνεχισθεῖ σιωπή. Ὅλοι κοιτάζαμε μὲ ἀπορία μονομονιά. Καὶ ξαφνικὰ ἔσκασαν ζωηρὰ χειροκροτήματα, γέλια, φωνὲς καὶ πειράγματα. Ὁ Νότης εἶχε [illegible] δύο μπουκάλια μὲ μαυροδάφνη τῆς ΑΧΑΪΑ - CLAUSS.

Τὸ ἐκκλησάκι ἦταν, πραγματικά, πολύτιμο. Ἀρχίσαμε νὰ μακαρίζουμε τὴν [illegible] συντροφιὰ καὶ [illegible] βάλθηκαν νὰ κελαηδοῦν τὰ μέλη της. Ἄλλοι τοὺς παίρνανε, γιὰ τὶς ἀπόπειρες προσεταιρισμοῦ τῶν τυχερῶν τῆς ἡμέρας.

Μὲ λίγα [illegible] γιὰ μιὰ [illegible] ποὺ ἔχει νερό, [illegible] τὸ μεσημεριανὸ φαγητό. [illegible] ἕνα συμπαθητικὸ [illegible], μ' ἕνα εἶδος κελλιῶν [illegible]. Στρωθήκαμε μὲ πολλὴ διάθεση γιὰ φαγητό. Μερικοὶ μουρμούριζαν ὅτι σ' αὐτὸν τὸν δίβλιο κόσμο δὲν [illegible]. Ἄλλοι εἶναι [illegible] μαυροδάφνη τῆς «ΑΧΑΪΑ - CLAUSS» καὶ ἄλλοι μόνο νερό.

Καὶ τότε ἔγινε κάτι ἀναπάντεχο. Ὁ Νότης ξέρει γιὰ λίγο ἡσυχία. Περίεργος, πλησιάσαμε κοντά του. Στὸ πρόσωπό του [illegible] ἕνα πανηρὸ χαμόγελο. "Ἀνοιξε [illegible] καὶ μᾶς ἐπεφύλασσε [illegible] τὴν ἀνακοίνωσή του διάθεση. Ἔβγαλε μιὰ σοκολάτα χαμογελαστὰ καὶ φωνάζοντας πὼς δοκιμάζαμε μὲ τὴν ἀνακοίνωσή μας.

— Ἀλλὰ τί κάνεις — ἄρχισε στομφώδικα [illegible] μας — ἐπειδὴ χωλοφάγωνε [illegible] γιὰ [illegible] ἀδιάφορες [illegible], σκεφθῆκε νὰ δηλώσω ὅτι ἡ κοινωνικὴ διχτυοσύνη ὑπάρχει [illegible] τὴν ζωὴ ἄλλων μας.

Κοιτάζαμε [illegible] καταλαβαίνουμε. [illegible] καὶ διέκοψε τὸ φαγητό μας γιὰ νὰ κάνη τὴ διάλεξή του;

Ὁ Νότης [illegible] μὲ τὴν ἀπορία [illegible] ἐπιχειρήσεις τοῦ.

«Σὲ [illegible] μᾶς διακρίνη [illegible]. Μὲ τὰ παρόντα [illegible]. Δὲν μπορούμε νὰ [illegible] εἶπα πὼς ὑπάρχει [illegible]. Καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξη.

Μὲ μιὰ [illegible] κίνηση, κρυμμένη [illegible] ἀπὸ τὴν [illegible] σακκίδιό του, καὶ ἀποκάλυψε ἄλλα δύο μπουκάλια μὲ μαυροδάφνη τῆς ΑΧΑΪΑ CLAUSS. Ἡ ἀποκαλύψη ἦταν ἀπρόσμενη καὶ μᾶς ἔφερε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀφωνους. Ἔπειτα, ἔγινε πανζουρλισμός, Φωνές, πειράγματα, γέλια, φασαρία. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς συντροφιᾶς, ποὺ εἶχε φτάσει πρώτη στὴν κορυφή, ἀναστέναξε μὲ ἀποκούραση. Πρὶν ἀπὸ λίγο, εἶχε πελαγώσει μὲ τὴ σκέψη πὼς ἔπρεπε νὰ μοιράση δύο μπουκάλια μαυροδάφνης σὲ τέσσερις συντροφιές.

Ὅταν κάποιος ὁ σάλος γιὰ τὴν καινούργια ἐκπλήξη τοῦ Νότη, τὰ μπουκάλια μοιράστηκαν στὶς συντροφιὲς καὶ τὸ φαγητὸ ἄρχισε, μὲ πολλὴ χαρὰ καὶ ὄρεξη.

Μέσα στὴ νοτισμένη ἀτμόσφαιρα τοῦ βουνοῦ, ἔβγε σὲ λίγο κι ἕνας καινούργιος φίλος: νὰ δίνει ἀκαρφετικὴ τόνο στὴ βουκολικὴ ζωὴ τῆς μιᾶς ἡμέρας, τὸ μυστηριακὸ τραγοῦδι τῆς βροχῆς, ποὺ ἄθελα ρωτᾶ σ' ἕνα ἀνέλπιστο ἄστρο χαρά. Τὸν πρωτόγνωο κι ἀτέλειωτο χορό, ποὺ ἔχουν στὴ μαῦρα τους γραμμένο νὰ χορεύουν οἱ σταγόνες. Τὸ κορὲ πέσαμε τὸ χῶμα καὶ σκόρπισε ἀμέτρητα ὀγρὰ διαμάντια στὰ φύλλα καὶ στοὺς κορμοὺς τῶν δέντρων.

Ἀπολαμβάναμε τὸ φαγητὸ καὶ τὴ μυστηριακὴ [illegible] στὸ κτίσμα. Δίπλα στὸ ἐκκλησάκι, καὶ τὴ βροχὴ λίγα μέτρα [illegible] μας, μέσα στὸ γραφικὸ βουνίσιο περιβόλι. Κι ὅταν πέρασε τὸ σύννεφο καὶ σταμάτησε τὸ τραγούδι τῆς βροχῆς, τότε χαρήκαμε τὴ μυρωδιὰ τοῦ [illegible] πεύκου καὶ τοῦ θυμαριοῦ. Μόλις στὰ μάτια μας πρόβαλε ἡ ἐλεύθερη πεντελιαῖα πλαγιά, μὲ ἔντονα καὶ [illegible] χρώματα, μετὰ τὸ πέρασμα τοῦ νεροῦ.

Ἡ χαρωπὴ [illegible] μας τονώθηκε ἀπὸ τὴ [illegible] μαυροδάφνη τῆς ΑΧΑΪΑ-CLAUSS [illegible] καλόκαιροι σύντροφοι μας θυμήθηκαν ἱστορίες ἀπὸ διάφορες [illegible] τους ἐξορμήσεις. Μία κεκνική [illegible] ἄρχισε μελωδικὰ τὸ τραγοῦδι [illegible] ἕνα γειτονικὸ πλάτωμα, μιὰ ἄλλη συντροφιὰ ἔπαιζε βέλκελο. Ὁ ἥλιος τῆς ἐξορμήσεως, ὁ Νότης, εἶχε πληροφορεῖ τὴν κωμῆλλα τῆς ἄλλης συντροφιᾶς καὶ τῆς διηγόταν τὶς δρεψιατικές του κατακτήσεις. Ἡ χαρὰ τοῦ βουνοῦ μᾶς ἀγκάλιαζε ὅλους καὶ μᾶς ἔγραφε τὶς ὡραῖες ἀναμνήσεις, ποὺ ἔκαμαν καὶ σήμερα διατηροῦν μέσα μας ζωντανὴ ἐκείνη τὴν ὁμορφη μέρα, ποὺ κατακτήσαμε τὴν Πεντέλη, μὲ ἐπαθλο τὴ μαυροδάφνη τῆς ΑΧΑΪΑ-CLAUSS.

ΤΑΣΟΣ Ν. ΠΕΤΡΗΣ

"ΑΧΑΪΑ-CLAUSS"

Μηνιαῖον Πληροφοριακὸν Δελτίον τοῦ Γραφείου Δημοσίων Σχέσεων τῆς Οἰνοποιητικῆς Α. Ε. ΑΧΑΪΑ — CLAUSS Πάτραι.

Ὑπεύθυνος: Ἀλέκος Ἀντωνόπουλος.

Ἐπὶ τῆς ὕλης: Γιάννης Καραλῆς.

Τόπος: Χαρ. Καγιόφα Ἑρμοῦ 14 Πάτραι.

Τυπογραφεῖα: «Ἀρτίν»

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τῶν ἄρθρων καὶ συνεργασιῶν, ἀρκεῖ ν' ἀναφέρεται ἡ πηγὴ τῆς προελεύσεώς των.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΗΣ ΑΧΑΪΑ - CLAUSS

Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου 65-053

Διεύθυνσις 65-052

Τεχνική Διεύθυνσις 65-055

Παραγγελίαι - Συναλλαγαί 65-054

Λογιστήριον 65-056

Θυρωρεῖον 65-057

Τηλεφωνικὸν Κέντρον 65-051

φωνου τραγουδιστή από τον 'Απόλλωνα.

Νά καί μερικά στίχοι γιά τό θάνατο τοῦ Λίνου, πού σώθηκαν ἴσως ἀπό τά λεγόμενα «λημοτικά τραγούδια» τῶν ἀρχαίων.

Ὦ Λίνε, πού σέ τίμησαν τοσόσα
ὅλ' οἱ θεοί, γιατί σέ σένα πρῶτα
ἔδώσανε τή χάρα, σταυρός ἀνεβήκανε
νά τραγουδήσης ἄμμορφα τραγούδι
μέ τή γλυκιά σου τή φωνή. Μά ὁ [Φοῖβος
ἀπ' τήν πολλή τή ζῆλια σέ σκοτώνει.
Κι οἱ Μοῦσες τώρα σέ τιμοφορήσουν.

Τόν τρύγο περιγράφει καί ἕλλος ἀρχαῖος ποιητής, ὁ Ἡσίοδος, σ' ἕνα του ποίημα:

Τά ἀμπέλια ἄλλοι τρυγούσανε κρατών- [τας κλαδευτήρια
κι ἀπ' τά μεγάλα κλήματα, πού ἤταν [γυμνά φύλλα

κι ἀστημοκλημαστόβεργες, μαῦρα σταφύ- [λια κι ἄσπρα
οἱ τρυγητάδες ἔκοβαν· κι ἄλλοι τά κου- [βαλοῦσαν
μέ στά καλάθια . . . . . .

Νά καί μιά ἄλλη, πολύ ζωντανή εἰκόνα τοῦ τρύγου, πού μᾶς δίνει ἕνας ἀρχαῖος μυθιστορηματογράφος, ὁ Λόγγος:

«Καί ὅταν εἶχε πιά μπῆ τό φθινόπωρο καί εἴχαμε τρύγο, ἕλοι στήν ἐξοχή βρίσκουνταν σέ δουλειά. Ἕνας διόρθωνε τά πατητήρια, ἄλλος τά κοφίνια καί ἄλλος καθάριζε τά βαρέλια. Ἕνας ἀκόνιζε τό κλαδευτήρι του, γιά νά κόβη σταφύλια καί ἄλλος φρόντιζε γιά πέτρα, πού νά μπορῆ νά λιώνη τά τσίπουρα τῶν σταφυλιῶν.

»Καί ὁ Δάφνης καί ἡ Χλόη, ἀφοῦ ἔφαγανε τό πρόβατο καί τά γίδια, βοηθοῦσαν κι αὐτοί... Ἐκεῖνος ἔφερνε σταφύλια μέ τά κοφίνια καί τά πατοῦσε, ρίχνοντάς τα στά πατητήρια καί ἔφερνε τό μοῦστο στά δοχεῖα. Ἐκείνη ἑτοίμαζε φαγητό γιά τούς τρυγητές καί τούς κερνοῦσε κρασί παλιό καί τρυγοῦσε ἀπό τά κλήματα τά πιό χαμηλά.

»Στή λέσχη ἔλα τά κλήματα εἶναι χαμηλά καί ὄχι στυλωμένα καί οἱ κληματόβεργες ἀπλώνονταν χάμω στή γῆ καί σέρνονταν σάν κισσός. Μπορεῖ νά φτάση τά σταφύλια καί παιδί, πού μόλις ἔχουν λυθῆ τά χέρια του ἀπό τά σπάργανα. Καί κάθε ἕνας σκύβει στή γωνιά τοῦ λιονιοῦ καί στό φτιάσιμο τοῦ κρασιοῦ, εἶχαν φωνάξει καί γυναῖκες ἀπό τά κοντινά κτήματα.

"Ὅταν ἀκούσουμε τίς περιγραφές αὐτές, θά νομίζαμε ὅτι βλέπουμε ἕνα γίνεται σήμερα στό Ἀμπελάκι καί στά κτήματα. Τά γλέντια, τά ἀστεῖα, τά πειράγματα τῶν τρυγητάδων, εἶναι τά ἴδια πού θ' ἀκούσαμε μέλλες βρεθοῦμε σ' ἀπομακρυσμένα κτήματα τοῦ τρυγοῦν.

Καί ἄν δέ δοῦμε τά «ἀσκόλια», θά δοῦμε ἄλλα παιγνίδια τῶν τρυγητῶν, πού μοιάζουν. Καί ἄν δέν ἀκούσαμε τό τραγούδι τοῦ Λίνου, θά ἀκούσαμε ἄλλα σημερινά δικά μας δημοτικά τραγούδια, πού τά τραγουδοῦν γλυκόφωνοι τρυγητές καί τρυγήτρες, ὅπως τό παρακάτω πού λέγεται «Ἀμπέλι»:

— Ἀμπέλι μου πεντάφυλλο καί κοντο- [κλαδεμένο,
γιά δέν ἀνθεῖς, γιά δέν καρπεῖς, σταφύ- [λια γιά δέ βγάνεις;
Μοῦ χάλασες, παλιάμπελο, κι ἐγώ θά [σέ πουλήσω.
— Μή μέ πουλᾶς, ἀφέντη μου, κι ἐγώ [σέ ξεχρεώνω.
Γιά βάλε νιούς καί σκάψε με, γέρους [καί κλάδεψέ με,
βάλε γρῆες μεσόκοπες νά μέ βλαστολο- [γήσουν,
βάλε κορίτσια ἀνύπαντρα νά μέ κορ- [φολογήσουν.

Ἡ χαρά καί ἡ ζωηρότητα τῶν σκηνῶν τοῦ τρύγου στήν ἀρχαία ἐποχή δέν ἔφυγε ἀπό τή χώρα μας, μέ ὁ ἐνθουσιασμός δέ γεμίζει πιά τή δική μας ψυχή. Ἴσως ἀκόμη δέν ἀγαπᾶμε πιά τή φύση βαθιά καί ὅπως τῆς πρέπει.

Ἠλίας Π. Βουτιερίδης

1861
FORTITUDO NOSTRA CLIENTUM DOLOR

ΤΟ ΚΡΑΣΙ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΘΕΜΗ Ι. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΜΠΟΛΛΕΣ ἑλληνικές παροιμίες, ἐμμετρες οἱ καλλίτερες, στόν ποιητικό λόγο δοσμένες, ὁμοιες μέ τό ἄρτιο, τό τέλειο κι' ἄψογο, τό δεμένο, τό ἁμίλλητο κι' ἄμορφο δημοτικό τραγούδι, ἔχουνε τή βάση τους ἀλλόγλωσσα καί τή δομή τους τή φιλοσοφική τους διάθεση παρέχουνε κι' ἀνέχη μέν ὑπόψι λαμπρή κι' ὑπέροχη, πού ξεπερνά σέ λιτότητα κι' ὄμορφιά κι' ἀκλόνητα κι' ὄμως, σέ λακωνικότητα καί βάθος, χιλιάδες ἀξιώματα, κοσμοθεωρεῖν χιλιάδες σοφίαν!

Ἀφορισμοί καί θεωρήματα σκαλισμένα στό μάρμαρο τῆς ἀρχαιότητας, τυπωμένα κ' ἐκεῖ γλώσσα κι' χαρακτηρισμένα μέ φωτεινή σκέψη μέ κατακλείστικη δικίγκια, διατυπωμένα ἀλλ τους ἀπό τό σκάμα τοῦ λαοῦ, τοῦ κυκλοφοροῦν κι' ἀκούβρου, τοῦ ἐλάτερου κι' ἀγγελικοῦ σκαλισμένος διατυπώθηκαν μέ τέτοια ἀκρίβεια, βαθύτητα, περιεκτικότητα, σταχυολογοῦ κι' ἀγκυρίη, μ' ἀνάλογο φῶς καί κατοπτρίζει τρόπο, μέ πολύχρωμα κι' ἔντονα ζωντανά χρωστήρια, πού κοιτοῦν σήμερα τό θεωρητικό τῆς πανκοσμιότητας

Εἶναι ἀρκετοκυρίφαστα!

Μείς θ' ἀναφέρουμε μ' ἕνα κείνες τῆς παροιμίες πού μιλοῦν γιά τό κρασί, πού τό περιεχόμενό τους εἶναι φωτιά καί πυρκαγιά γιατί κι' οἱ ἀνάγκες τῆς ἐνασχόλησής τους εἶναι φλόγα καί ἀναστοκικές λάμψης, ἀφοῦ τό πάρουμε τό πάρουμε τό παρμπρίζ τοῦ Πάνου κρασί.

Δέν εἶναι ἡ παροιμία τοῦ κρασιοῦ μέ τό κρασί τῆς παροιμίας!

Πολλοί παρατηρήσεις, ἀναφορές, ἀρχαιοτεῖς, κλέφτες ἀκόμη ἀκόμη ἀρκετοί ζητοῦνε, τρεκλίζουν, δέν βρίσκουν κρασί κι' ἀς θέλουνε νά τό πίνουν κι' ἀκόμη ἀφήγουνε καί τό σκοῦνε. Κάποτε πάλι ὁ πόθος γίνεται κομμάν καί τά χείλη ἀνοίγουν γιά θεῖο κρασί, πού φρυγμένα ζητοῦνε τή δροσιά τοῦ χαρακτικοῦ νάματος, κατεφεύγουν ἐκεῖνες ἀπό σπίτια ἐκείνων πού ἀράδιασαν γεμάτα τά βαρέλια τους ἀπό κατάλ κι' ἐκλιπαροῦν, διακονεῦουν γονατιστοί τήν ὑγρή ἐλεημοσύνη Κι' ἄπαν τούς δοθῆ, δέν χορταίνουν, ἀλλά ρουφοῦνε ἄπληστα τήν προσφορά, ἔτσι πού γίνωνται σκόπιμα ἀπό μεθύσι καί:

Ἄλλοι σκάβουν καί κλαδεύουν
κι' ἄλλοι πίνουν καί μεθοῦνε.

Εἶναι καί ἀρκετοί. Δέ φτάνει πού δέν σταματοῦνε πίνοντας, ἀλλά ρίχνουν μόνο στή δική τους κοιτῶμε:

Γιάννη κερνᾶει, Γιάννη πίνει.

Κάμποσοι μπεκρῆδες εἶναι καί κλέφτες Τίς νύχτες ἀρπάζουνε κόπτες κι' ἀρνιά. Σάν χαθοῦν ἀπό τίς αὐλές τά ζωντανά, οἱ γείτονες λένε στούς νοικοκυραίους μ' ἕνα τόνο σπιρτόζικα εἰρωνικό:

Νά τούς σκέλετε καί τό κρασί.

Ἄλλοι πέρτουν ἔξω στούς ὑπολογισμούς τους, στήν ἐκτίμησή τους ἀναφορικά μέ τήν ποσότητα τοῦ μούστου καί πολλοί τούς σατιρίζουν γιά τά παχιά τους λόγια καί τά ἀξιόλογα ἀμέτρητα βαρέλια:

Ἀνάμα δέν ἀρχίσουνε,
δυό ἀνοιά γεμίσαν.

Ἄλλοι, πλάνοντας ἀπό τούς ρουμπίνι σκλάμπτοντα τά χρυσά νάματα, τά τά πληρώνουν, κάνε μέ κάποια ἀπερισκεπτη διάθεση:

Τά ἀμπέλι εἶναι μπολάδι
τό κρασί εἶναι χτῆμα.

Ἡ χαρά ἔχει τόν ἀριθμό της ἤ τό ἀνάκυκλο; Ἡ ἀριθμή ἔχει τή χαρά της; Κάθε τόσο ἡ κοινωνία τῶν πρᾶβλη [illegible] τῆς ἀκμῆς τους: Ἐμεῖς θαρρεῖς πώς πρέπει νά πίνουμε κάν κοκκίζουμε κι' ἄπαν ἡ ρόγα γίνεται φλόγινα σταφίδι ἀπό βρούτες! Κι' ἄπαν δέν τά μπορέσουμε τούτο, τότε γιατί νά μήν πληρώνουμε μέ ἕνες ἄλλες, μέ [illegible] ἀπόστασεις τή συνεπεστάτη τῆς χαρᾶς καί τῆς κατηγορίας; Ὅμως ὅλοι τους ἐτοῦτοι πού πίνουν καί δέν πληρώνουν καί πού ζοῦνε μ' ἄλλον τά βαρέλια τή χαρά, ἀ' ἄλλον τήν ἀνακαλά τή ζωντανεύει, μοιάζεις τῆς βουγκάνας πεστάλας, θέλουν καί ἄγρια δέντρα ἀλκάνων σταφύλια καί τά ρουμάνια νά κάρπιζαν ἀρούτα γιά λεμόνι, ἔτσι ἔκαμε νά κλαδεύεν Κι' κόβει τούτοιας πόθος, κόχη ἀλόγερη κι' ἔρωτα πανταδόκιμη, κυβέρχη:

Καί τά πουμπόρια κλήματα!

Ἀλλά γιά νά σταλῆς ἐμπέλι, κούτσουρο, κλήματα χρειάζεται τέχνη:

Τά χτῆμα θέλει ἀμπελουργό,
τό σπίτι νοικοκύρη.

Ἀνάμα χρειάζεται μπεκρῆχρονη ὑπομονή καί νά τά φυτέψῃς καί γιά νά κόψῃς καί νά ἀρμόσῃ τό σταφύλι:

Ἀργά ἀργά γίνεται ἡ ἀγκυρίδα μέλι,
κι ἀργά· ἀργά φύτεψαν ἡ φρόνιμος [ἀμπέλι.

Εἶναι ἀκόμη κι' ὁ τόπος, ἡ οὐσιαστή τοῦ ἐδάφους πού κάνει ἤ ὄχι κρασί τῆς προκοπῆς, ἔτσι σέ δυό χωριά τοῦ Πάρνωνα:

Στά Τζιτζένα βγαίνει κρασί,
στόν Ὀπασσορά τό ξύδι.

Πολλοί στῆν πολέμους κι' Ἰλίους στήν Ἐπανάσταση, γλεντοκόπαγαν, σιμπόσιζαν καί βακχεύανε, ἀποφεύγοντας τίς μάχες:

Πολεμᾶνε μέ κέφεις καί κρασί.

Σέ καιροῦς πού δέν ἔβρισκαν εὔκολα ἐργάτες καί μόνο οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Κερά (Κορινθίας) σκάβανε, λένε στούς Ἰλιεῖτες:

Ὅπαιος ἔχει ἀμπέλια, νά οἱ Κορινθιοί.

Τή μεγαλύτερη ἀγάπη καί σύνδεσμο κάνεις μ' ἕνα πρόσωπο πολύ καί μεγαλόστορας ἤ ταπεινόφρων, ἄν δέν εἶναι κοντά οἱ σαρβέλλιδες του ἤ τό κρασί του, θά πᾶς ἄλλοῦ κ' ἀγοράσης:

Ἡ σαρβέλλα καί τό κρασί δέν ἔχουνε [φίλους.

Τοῦπε ὁ γιατρός νά πίνη μόνο ἕνα ποτηράκι τήν ἡμέρα

CLAUSS 1861 FORTITUDO NOSTRA CLIENTUM FIDES